

Vprašanje:

Krajni šolski svet mi ni hotel dati kompetentnega stanovanja. Odlok okrajnega šolskega sveta, da mi morajo plačati stanarino, tudi ni spametoval teh briketov. Da pridem vsaj do stanarine, sem moral stanovanje zapustiti. 14 dni pred izselitvijo pa sem poslal vsem udom kraj. šol. sveta okrožnico ter jim naznanil, da se tega in tega dne izselim ako mi do tačas stanovanja ne uredi. Ob koncu sem pripomnil, da mi bodo morali plačati tudi selilne stroške, če mi stanovanje po selitvi prirede. (Dela je namreč bilo malo in je iz zavlačevanja bilo spoznati le svojeglavnost nekaterih, ki so druge strahovali.)

Okrožnico so vsi prečitali, župnik si jo je celo prepisal in so sklicali sejo ter gnali svojo staro pesem: če je bilo do sedaj dobro, bo tudi zanaprej. O kakih ureditvi stanovanja niso hoteli nič slišati. Zato sem se določenega dne izselil. Ker so mi pa tekem pol leta stanovanje pripravili kakor ima biti, šel sem nazaj in zahteval tudi povrnitev selilnih stroškov. Nato so se izgovarjali, da bi se lahko bil do tačas "notri" stanoval, "da bi bil krajni šolski svet v zadevi razširjenja stanovanja potrebno ukrenil." To so sklenili v moji nenavzočnosti.

Sedaj bi rad vedel, ali lahko tirjam selilne stroške (ker se mi je pohištvo poškodovalo) in po katerem potu bi jim prišel do živga, če bi se ustavljali.

Radovednež.

Odgovor:

Najboljše je, da se zaradi teh stroškov, ki naj odgovarjajo dejanskim izdatkom in dejanski škodi, provzročeni zaradi dvakratne selitve pogodite s krajnim šolskim svetom. Ako se vam to pogajanje z njim ne posreči, razložite stvar okrajnemu šolskemu svetu, ki bo menda že končno razsodil.

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Pedagoško društvo v Krškem je priredilo svoj letošnji občni zbor v četrtek, dne 19. novembra, v prijaznem Tržišču pri Mokronogu. Dasi je bilo isti dan vreme kaj neugodno — v dolini ob Mirni je bilo še mnogo snega in dež se je neprenehoma vsiljeval — se nas je zbralo čez 40 učitelje in učiteljic. Zborovanje se je vršilo po določenem redu in opaziti je bilo zanimanja, kakor še malokdaj poprej. Tovariš Škulj je s svojim nastopom: Praktična uporaba mleka, pokazal, kako bi morali pravzaprav delati v ponavljalni šoli. Da je pri pouku uporabljal skioptikon, pač ni škodilo stvari, ampak smo ravno zato dobili vtisk nekakega poljudnega predavanja, in to je prav! Ponavljalne šole še v dognednem času menda ne mislijo opustiti; zato si naj pa učiteljstvo pomaga tako, da smatra te dve leti kot nekakšen prehod iz šol na dom. Otrok naj se priuči v tem času uporabljati to, kar je pridobil doslej v šoli. Ni potreba, da bi v ponavljalni šoli poučevali na podlagi urnika, ki visi v okvirju na steni, ampak ravnanje se po potrebi časa in kraja, v katerem živimo. Predvsem pa: ven iz zatohle šolske sobe na vrt, na njivo, v vinograd, k reki, v dravesnico, k čebelnjaku, v kuhinjo in klet, v gozd in na travnik! Tako bo otrok vsaj v zadnjih letih rad pohajal k učitelju, sprjazniti se bosta in ostala prijatelj! In izginil bo vsaj deloma strah pred ponavljalno šolo, strah, ki ga imata v isti meri učenec in učitelj. Gorenje velja pa tudi za kraje, ki imajo ponavljalne šole: zadnja šolska leta pustimo urnik in živimo nekoliko življenja z otrokom. Komur izmed gg. nadzornikov je do zdravega in naravnega razvoja šolstva, mi bo pritril, kdor pa bolj ljubi mučenje desetinskih števil in vlogov, sklanjanje samostalnikov in formulirane stavke, naj pomisli, da to delo lahko opravlja namesto učitelja po nekoliko dneh tudi postrešek, če ga podpremo s podrobnim učenim načrtom in mu damo v roko kopico učnih slik. Da pa postopamo tako, kakor sem omenil zgoraj, v to je treba učitelja! Ker pa sploh nimam namena pisati članek o ponavljalni šoli in njeni reformi, se povrnem k poročilu. Tovariš Bohinjec nam je nato podal nekoliko praktičnih izkušenj o uporabi skioptikona pri pouku. S ponosom mi je zabeložiti dejstvo, da ima krški kraj že deset skioptikonov in nekoliko tisoč diapositivov na razpolago. Vsakomur, ki ima opravka s to stvarjo, bodo izvajanja predavateljeva dobrodošla. Jako zanimivo je predaval idealni naš tovariš Lunaček o hranitvi ptic, ki žal, čezdaljebolj izginjajo z vrto, kjer se tembolj brezskrbno množijo sovražniki našega sadnega drevja. Koliko se da s pomočjo šolske mladine v tem pogledu doseči in kolikega vzgojnega in praktičnega

pomena je tak pouk, ve le tisti, ki sam vneta deluje v tem smislu. Kot izvrstno knjigo nam je tovariš Lunaček v to svrhu priporočal „Berlepseh: Vogelschutz“. Vsi predavatelji so želi bogato zahvalo za trud in požrtvovalnost. Občni zbor se je vršil nato po običajnem vzporedi in predlogi bi bilo naštevati vse podrobnosti. Omenjam naj samo nekatere stvari. Posebno je bilo opaziti, da vlada med društveniki več zanimanja za stvar kakor je bilo to doslej navadno. Debata je bila tu intam naravnost zanimiva. Društveni odbor je ostal, pač pa smo izvolili namesto dosedanjega tajnika tovariša Fr. Marinčka, ki je odšel službovat v Ljubljano, tovariša Maksa Hočvarja, strokovnega učitelja na meščanski šoli v Krškem, za tajnika. Tovariš Tratar je pozviljal društvenike, naj pridno pristopajo k društvu „Samopomoč“, in v oči gledel dejstvu, da ima omenjeno društvo v našem kraju le malo članov, bi bilo želeli, da ne ostane glas tov. Tratarja glas vpjiočega. Ker je potrebno, da pritegnemo k delovanju tudi mlajše moči, smo izvolili za pomladno zborovanje tov. Frančiška Levstika iz Mokronoga kot poročevalca o našem socialnem delovanju. Kakor vsakokrat, je tudi temu zborovanju prisostvoval naš nadzornik Stiasny, ki je svojemu učiteljstvu zvest, kakor — ono njemu. Kot gosta mi je omeniti še tovariša Škulja iz Ljubljane in predsednika domačega krajnega šolskega sveta g. Prijatelja, o katerem z ozirom na šolo pač velja rek „nomen est omen“. G. Prijatelju se imamo tudi zahvaliti, da se je drugi, sicer ne glavni, a tem potrebniji del zborovanja tako povoljno obnesel. Po oficialnem delu smo se namreč zbrali v Prijateljevi gostilnici in reči moram, da sem malokje na deželi našel tako ljubeznivo, točno, dobro in — ceno potrebo kakor v Tržišču. Ravno tako je tudi domače učiteljstvo storilo vse, da nam ostanejo spomini na Tržič neizbrisno zapisani v analih našega skupnega dela. — k.

Srednješolski vestnik.

** Proforske vesti. Profesor na moški pripravnici v Ljubljani dr. Valentin Kušar in profesorja na ženskem učiteljskem dr. Fran. Ilesič in Josip Verbič so pomaknjeni v VIII. činovni razred.

** Nemški srednješolci demonstrantje. Dne 3. t. m. se je zbralo pred hišo dr. Kukovca v Celju, kjer je visela v proslavo cesarjevega jubileja slovenska trobojnica — nebroj nemških nad-budnih fantalinov, med njimi večinoma dijaki lemške gimnazije v Celju. V oči jih je bodla slovenska trobojnica, zato so pričeli žvižgati in tuliti „heil“. Od jako zanesljive strani se nam poroča, da se je vrlo celo nekaj kam-nov proti oknom in hišnim vratom. Ves ta prizor je trajal več kot pol ure. Mestna policija je švigala medtem semintja ter se z dijaki „posvetovala“, kako bi bilo mogoče spraviti zastavo s strebe. „Die Fenster einschlagen, dann hineinsteigen und herunterreißen!“ sem slišal nekoga svetovati; drugi pa je imel še pametnejšo idejo: „Alle Windischen erschlagen, dann wird Ruhel!“ itd. Da pri tem „kulturnem delu“ ni manjkalo še običajnih psov, je umevno. Mirno tam stoječim Slovcem se je zabrusilo v obraz: „Windische Frechlinge“ itd. Ko se je hotelo dotičnika, ki je dijak celjske nemške gimnazije, prijeti, je izginil kakor kakra med množico. Ni nam prav nič za ono „nedolžno“ tulenje; pribijamo samo dejstvo, da so se nemški srednješolci te menda pol ure trajajoče demonstracije udeležili ter da so razgrajali po cesti pri belem dnevu; da, celo pred očmi mimoidočega nemškega profesorja. To presega že vse meje! Naše fante se preganja, hoče se jim zabraniti slovenska govornica, nemški srednješolci pa nemoteno pri belem dnevu kalijo mir in grozijo mirnim meščanom s pobijanjem oken in še s hujsim! Tu sem naj utaknejo poklicani svoj nos!

Književnost in umetnost.

Domače ognjišče. Štev. 11. Vsebinska: 1. J. Dimnik: Cesarjeva vladarska šestdesetletnica. — 2. Ferdinand Juvanec: Šola in domača hiša. — 3. Marica Zgurjeva: O pomenu ženskih ročnih del in njih koristi. — 4. Domači zdravnik. Dr. E. Bretl: Naši zobje in njih negovanje. — Nekaj besedi o skrbljaci. — V boju proti jetiki. — Deset zapovedi za zdravje. — 5. Dopisi. — 6. Listek. Ferdo Plemič: Berač. — 7. Drobtine. — Toplo priporočamo!

Naša bodočnost. Štev. 5. Vsebinska: 1. Bistran: Na ladji. — 2. A. S. Prisaovski: Resnice — cvetice. — 3. Ferdo Plemič: Pismo. Zgodovinska črtica. — 4. Andrejev: Jesen je bila... — 5. Bloci-Podravski: Matere velikih ljudi. — 6. A. Smrdelj: Slovanski blagovestnik sv. Metod med Slovani v Ljubiji. — 7. Razgled po domu in svetu: Zgodovinske črtice. — Raznoterosti. — Toplo priporočamo!

Zvonček. Štev. 12. Vsebinska: 1. Slovo in vrtnet. Dušan. Pesem. 2. Skrat. Zorislav. Pesem. — 3. Pomoč v sili. Ivo Trošt. Povest. — 4. Skromnost cesarice Elizabete. Ivo Trošt. Povest s podobo. — 5. Snežinke. Sokolov. Pesem. — 6. Cesar kot lovec.

Podoba. — 7. Mladi fizik. J. N. Poučni spis. — 8. Kdo ugane? Ivo Trošt. Povest s podobo. — 9. Miklavževska. E. Gangl. Pesem s podobo. — 10. Sv. Miklavž Mlinarjevega Joška. F. Palnák. Povest. — 11. Pouk in zabava. Senčna podoba. — Ivo Trošt. — Stolnecna osmrtnic. — Lena muca. Zorko Prelovec. Uglasbena pesem. — Mladi kralji in kraljice. — R. Šitev. — 12. Ob sklepu devetega letnika.

A. Aškerc: Akropolis in piramide. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena broš. K 3.—, elegantno vezani K 4.50, po pošti 20 v več. To najnovejše delo Aškercovo prav toplo priporočamo.

Ustanova za štajerske umetnike. Grofica Teodora Kottulinska je darovala povodom cesarjeve šestdesetletnice v prosep in povzdigo umetnosti na Štajerskem in v spomin na svojega soproga kot prvega protektorja društva upodablajočih umetnikov na Štajerskem glavnic 25 tisoč kron. Letne obresti se naj vporabljajo v nakup del štajerskih umetnikov. Upravitelj ustanove je štajerski deželni odbor.

Na c. kr. dunajski akademiji upodablajočih umetnosti (slikarski oddelek) je napravilo sprejemni izpit za šolsko l. 1908/9. nad 200 dijakov, večinoma Nemcev. Sprejetih je bilo samo 37, a med temi dva Slovenc: Zmagoslav Cotič iz Trsta in Josip Pungartnik iz Vranskega pri Celju (Savinjska dolina). To sta edina Slovenc na slikarski visoki šoli na Dunaju.

Nov list. V najkrajšem času prične izhajati v Ljubljani nov list, mesečnik, ki bo izpolnil veliko vrzel na polju našega strokovnega informacijskega in organizacijskega časopisa. V prejšnjih časih je bila znanost le last višjih krogov, dandanes pa, ko živimo v času splošne demokratizacije, odprla so se ljudstvu tudi vrata v hram prosvete in kulture. Znanost se populizira. Izobrazbo, prosveto med ljudstvo, je danes klic vseh kulturnih narodov. Že povsod se je ta klic praktično izvedel. Tudi pri nas na Slovenskem smo nekaj začeli v tem oziru. Lepi so že uspehi, da, tako lepi, da je treba misliti na organizirano, smiselno ljudsko-izobraževalno delo. Ljudskih knjižnic je premalo in še te so nekatere pomanjkljivo urejene. Predavanja se premalo goje, izobraževalna društva in čitalnice se morajo preurediti, da bodo izpolnjevala svoj namen. Kje so drugod tako vzorno urejena vseučilišča?

Novi list bo vse to ljudsko izobraževalno delo v drugih narodih zasledoval in prinašal natančna poročila. Prinašal bo tudi natančna poročila in statistike o našem ljudsko-izobraževalnem delu. Služil bo tedaj knjižničarjem, predavateljem, snovateljem in voditeljem izobraževalnih društev in čitalnic in sploh vsem onim, ki se za ljudsko-izobraževalno delo zanimajo in so na tem polju delavni.

List se bo pričel izdajati le, če se oglasi toliko naročnikov, kolikor jih je za vzdrževanje lista potrebno.

Uprava „Ljudske prosvete“ v Ljubljani, Vegove ulice št. 2.

Kulturno delo.

+ Akademija. Na občnem zboru dne 16. pret. m. voljeni odbor se je sestavil takole: predsednik dr. Vladimir Ravnihar, podpredsednik ces. svetnik Ivan Franke, tajnik dr. Josip Cerk, blagajnik prof. Josip Reiser, knjižničar in gospodar dr. Pavelj Grošelj, odborniki: dr. Jernej Demšar, Anton Sajovic, Rastko Pustoslavšek, dr. Josip Stojc, ing. Jakob Turk; namestniki: dr. Dragotin Lončar, dr. I. Merhar, dr. Pavel Pestotnik; pregledovalci računov: dr. Josip Krevelj, dr. Anton Švigelj, dr. Josip Tičar. — Društvo prične zopet s svojim rednim delovanjem, namreč s predavanji. Za predavanje se je že oglasilo več predavateljev, ki bodo svoja predavanja izbrali iz sociologije, prirodoslovja (fizike), medicine, zgodovine, zemljepisja, prava itd. Prvo predavanje je v nedeljo 6. grudnia ob 6. zvečer v „Mestnem domu“. Predava ces. svetnik g. Ivan Franke o temi „Kapital in delo“. — Kjerkoli po deželi žele predavati, naj svoje želje zlasti glede snovi predavanja sporoče ljudsko-izobraževalnemu društvu „Akademija“ v Ljubljani.

+ Simon Gregorčičeva čitalnica v Ljubljani šteje 79 časopisov, in sicer 49 slovenskih, 18 hrvaških, 16 čeških, 1 slovaški, 2 ruska, po en rusinski in poljski, 2 italijanska ter 16 nemških. Obisk čitalnice je do 1. aprila znašal po 80 oseb na dan, pozneje pa po 60 oseb. Knjižnica šteje danes nad 1800 knjig. Lani se je pomnožila za 600 knjig. Od teh je okolo 900 slovenskih, 700 nemških, 100 hrvaških in 100 čeških, ruskh in drugih. Vsak mesec se izposodi iz knjižnice po 1200 do 1300 knjig. Lani se je izposodilo 130.000 knjig na 1000 legitimacij. Čitateljev je bilo 840.

+ Ljudska galerija v Simon Gregorčičevi čitalnici je s 1. dec. prinesla nova serijo reprodukcij, lepih in mikavnih kakor vedno. Poleg starejših umetnikov srečavamo v nji celo vrsto modernih umetnikov. Opozarjamo na najnovejšo serijo.

+ Občinsko starešinstvo v Mirnu na Goriškem je sklenilo, da v proslavo cesarjevega jubileja ustanovi sporazumno z akademičnim društvom Adria „Jubilejsko knjižnico“ v Občinskem domu in se prizna v dosegu tega namena 50 K kot vsakoletni prispevek iz občinske blaginjske mirenske občine. — Kar se sme na Goriškem, to je prepovedano v Idriji na Kranjskem! Seveda: v znamenju — sprave!

+ Ljudska knjižnica v Ptujju. Ker je minilo leto, odkar se je otvorila javna ljudska knjižnica v Ptujju, za katere ustanovitev se imamo zahvaliti dr. Jurteji, je poročal vodeči jo osek v sredo 25. nov. na zabavnem večeru ptujске čitalnice o njenih uspehah. Knjižnica se je ustanovila in se vzdržuje po darovih ptujskih rodoljubov. Knjig so darovali: dr. Komljanec 54, dr. Gregorec 51, dr. Jurteja 31, notar Bratkovič in dr. Horvat po 29, Zupanc in Zelenik po 3, Novak 1. Kupilo se je 46 knjig. V knjižnici je sedaj izvršenih 212 knjig, ozir. del. Izkaznic, na katere se izposojujejo knjige, se je izdalo 58 osebam 98 in je bilo nanje izposojenih 750 knjig. — V denarju se je nabralo 238 K 74 h, ki so ga darovali večinoma domači rodoljubi in ptujске posojilnica (50 K), za kar jim bodi vsem izrečena iskrena zahvala. Potrosilo pa se je 230 K 85 vin, in sicer za omaro 40 K, za uakup knjig 75 K 22 vin, za vezanje knjig 98 K 51 vin., za tiskovine 11 K 12 v. in za poštnino 6 K. Izposojujejo se knjige v ptujskem Narodnem domu, in sicer vsako nedeljo od 11. do 12. in ob sredah od pol 7. do pol 8. ure zvečer. Pravico izposojevati si knjige ima vsakdo in le želeti je, da porabijo to ugodno priliko vsi, bodisi iz Ptujja ali okolice, ki jim je do tega, da se sami dalje izobrazujejo pa tudi plemenito zabavajo zlasti sedaj ob zimskih večerih.

+ V Jamljah pri Devinu je ustanovila goriška „Zveza narodnih društev“ bralno društvo.

Politiški pregled.

* Zahvala cesarjeva. „Wiener Zeitung“ je objavila lastnoročno pismo, v katerem se cesar zahvaljuje svojim narodom za proslavo 60 letnice njegovega vladanja.

* Poslanska zbornica. V poslanski zbornici je govoril dr. Adler, rekoč med drugim: V tem trenutku zaslepljenja in slabosti vlade je treba odločno protestirati proti temu, da se hoče velika narodna vprašanja rešiti z rabljem in spletkaritvijo proti parlamentu. Predvsem je treba protestirati proti odredbam, izdanim v Pragi. (Živahna pohvala.) Nagli sod je popolni polom stare avstrijske vladne metode, dokaz za popolno nesposobnost vladanja strank, ki so sedaj na krmitu. (Pohvala.) Socialni demokrati obsojajo izgrede v Pragi ali tudi na nemškem Češkem. — S krivico se ne dela politike. Pretrpljena krivica ne daje nikake svobodnice za novo krivico. (Živahna pohvala.) Govornik je rekel, da nima minist. preds. sposobnosti, da bi združil državo ohranjajoče stranke, zakar niso bili pogojni nikdar manji nego sedaj, ter je protestiral proti eventualnemu razpustu drž. zbora. Govornik je izjavil dalje, da bodo socialni demokrati glasovali le za nujnost prvega čitanja proračunskega provizorija, da se izvede normalna rešitev proročena. Za posl. dr. Adlerjem je govoril posl. Udržal o praških demonstracijah, o neumestni nemški obstrukciji v češkem deželnem zboru in je ob neprestanih hrupnih protestnih klicih levice čital Nemcem, da hočejo za vsako ceno ohraniti prevlado. Kritikoval je proglašnega sodega nad Prago in vedenje nemškega ministra-rojaka dr. Schreinerja. Govornik je izrekel nado, da se Nemci in Čehi nekaj najdejo na polju pravega delovanja, kjer Čehi ne podležejo. — Posl. Hribar je vložil interpelacijo glede vedenja predsednika višega sodišča v Gradcu, ki je rekel slovenskim uradnikom, prišedši k njemu v avdijenco, naj se ne utikajo v strankarske boje, dočim ni predsednik kaj takega naročil nemškemu uradnikom. Potem interpelacija posl. Hribarja glede kazenskih razprav povodom ljubljanskih demonstracij. V poslanski zbornici je govoril tudi posl. Fon o razmerah na državnih šolah v Gorici. Zahteval je premestitev slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico. Zahteval je, da se vzporedno z laškim vseučiliščem ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani, izrekel se je v imenu Jugoslovanov proti Trstu kot sedežu nove laške juridčne fakultete. Končno je navajal razne goriške gospodarske zahteve. — Češki socialni demokrat Modráček je govoril o Bienertovi vladi, ki je začela svoje delovanje z grozju, da razpusti parlament ter je dala proglasiti naglo sodstvo v Pragi. Govornik protestira proti tej odredbi ter pravi, da so za to, kar se je v Pragi dogodilo, odgovorni „ne samo poslanci na levi in desni, ampak tudi gospodje na ministrskih klopek.“ (Pritrjevanje.) Če bi kdo moral navislice, bil bito v prvi vrsti krivični avstrijski sistem! Letos, v vladarskem jubilejskem letu, ko je cesar izustil krasno besedo: Vse za otroka, je 50 tisoč otrok čeških delavcev na severnem Češkem, na Moravskem in Slezkem brez pouka v svoji materinščini. Bosanskim mohamedancem je obljubil dunajski župan sezidati mošejo na Dunaju, odreka pa 30.000 češkim otrokom na Dunaju pravico do ene edine češke šole. De-